

Miguel Díaz Canel's tal på ALBA-toppmötet

Miguel Díaz Canel's tal på ALBA-toppmötet

Vi återger nedan, i något nerkortad version, Kubas presidents anförande på ALBAs möte i Caracas nyligen.

Jag återoppar Martí i detta befriarnas land, för ingen har fört oss närmare Bolívar och hans integrationsideal, som slutligen övergick från dröm till verklighet i vårt Amerika, när två djupt bolivarianska och martianska ledare som kommendanterna Chávez och Fidel Castro grundade detta alternativ till nyliberalismen, denna drömmarnas allians som gjorde så mycket på så kort tid till förmån för våra nationer.

Fidel, som var så exakt och rättvis i sina ord, definierade Chávez som "den bästa vän som det kubanska folket haft under hela sin historia". Båda har genom sina insatser och handlingar för vårt Amerikas frigörelse och utveckling visat sig vara nära vänner och bröder till alla latinamerikanska och karibiska folk genom att plantera fröet till ALBA, det första förverkligandet av ett brödraskap som fortfarande har en lovande väg framför sig.

Detta är solidaritetens och samarbetets allians, som segrade över den själviska pragmatism som bara satsar på vinst och marknad. Det är mirakelliansen som gjorde verklighet av till synes omöjliga projekt och sociala bedrifter som har gynnat miljontals medborgare i regionen. Det är alliansen där många för första gången fann ett svar på krav som under århundraden inte erbjöds av utvecklingsmodeller där människan kommer i andra hand. Det är enhetens allians, som gör att vi kan möta utmaningar och hot tillsammans.

Kuba kommer alltid att vara närvarande i ALBA-TCP eftersom vår allians, utöver de blockader och svårigheter som imperier har infört och som skoningslöst påtvingas av den nuvarande internationella ordningen, som är djupt orättvis och exkluderande, har visat hur och hur mycket som kan göras från syd, om denna solidariska integration råder.

Detta möte kunde inte skjutas upp. Den internationella och regionala situationen väcker oro och manar oss till handling.

På något sätt och vid mer än ett tillfälle har vi alla påpekat farorna med den straffrihet som Israel agerar med, tack vare medverkan och stöd från Förenta staternas regering och trots de allvarliga riskerna för en regionalisering av konflikten i Mellanöstern, ett allvarligt hot mot internationell fred och säkerhet.

Endast en imperialistisk mentalitet, ett interventionistiskt syfte, kan förneka att fred och stabilitet i denna region först och främst är beroende av en övergripande, rättvis och varaktig lösning på den israelisk-palestinska konflikten, inklusive skapandet av en suverän och oberoende palestinsk stat inom gränserna före 1967, med östra Jerusalem som huvudstad, och som garanterar alla flyktingars rätt att återvända till sitt land. Från denna tribun av fria, oberoende och suveräna folk kräver vi att staten Palestina omedelbart skall bli fullvärdig medlem av Förenta nationerna.

Vi kan inte vara likgiltiga inför det dagliga brott som har begåtts mot det palestinska brödrafolket i 75 år. Ingen kan rättfärdiga den brutala sionistiska upptrappningen under de senaste sex månaderna, de allvarliga kränkningarna av internationell humanitär rätt, krigsförbrytelseerna och brotten mot mänskligheten som har förvandlat en liten remsa bebodd mark till ett träningsläger för en blodtörstig armé.

FN:s säkerhetsråd måste fullgöra sitt mandat och sätta stopp för straffriheten för ockupationsmakten Israel, innan den tvivelaktiga trovärdigheten i dess resolutioner, som är fångna av det kejslerliga vetot, till slut försvinner i Gazas spillror.

År 2014, inför lika allvarliga händelser som de som upprör oss i dag, skrev den kubanska revolutionens överbefälhavare Fidel Castro Ruz: "Nazisternas folkmord på judarna skördade hatet hos alla jordens folk. Varför tror regeringen i det landet att världen kommer att vara okänslig för detta makabra folkmord som i dag begås mot det palestinska folket? Förväntas den ignorera hur stor delaktighet det amerikanska imperiet har i denna skamlösa massaker?" Det låter som ord skrivna i dag. Det är därför jag insisterar på att alla folk i världen bör ta upp den palestinska saken.

Monroedoktrinen fortsätter att hota vårt Amerikas öde, tvåhundra år efter det att den formulerades. Imperialismen framhärdat i sitt projekt att dominera över våra länder. Den finansierar och främjar våld, destabilisering och hatpropaganda. Den angriper vänsterkrafterna och de progressiva krafterna och försöker radera ut folkens historia av kamp och motstånd.

Inför de imperialistiska anspråken bekräftar vi vårt absoluta engagemang för enighet, försvar av vår suveränitet och fred. Vi bekräftar vår orubbliga vilja att fortsätta att stärka CELAC, [De sydamerikanska och karibiska staternas sammanslutning].

Vi upprepar vårt starkaste fördömande av den ecuadorianska polisens våldsamma räd mot Mexikos diplomatiska högkvarter i Quito den 5 april. Denna kränkning av internationell rätt, Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser, asylrätten och vårt älskade Mexikos suveränitet är helt oförsvarlig. Vi kräver att den tidigare vicepresidenten Jorge Glas återfår den status han hade före angreppet på Mexikos ambassad och att hans fall tas upp på nytt i enlighet med internationell rätt.

Tio år efter antagandet i Havanna av proklamationen om Latinamerika och Västindien som en fredszon kräver vi respekt och strikt efterlevnad av dess postulat. Att regionen fortsätter att vara internationellt erkänd för sitt engagemang för fred och regional stabilitet är en fråga av yttersta vikt för folkens nutid och framtid.

På det kubanska folkets, partiets och regeringens vägnar gratulerar jag det venezuelanska folket till att ha utvecklat den nya valprocessen i ett fredligt klimat och i enlighet med landets konstitution. De har uppnått detta trots försöken från vissa sektorer att ta till våld och att återgå till de misslyckade metoder som orsakade så mycket smärta och sorg mer än en gång för de ädla venezuelanska familjerna. Detta är inga gamla planer. De är lika aktuella som mordförsöket mot broder Maduro för bara en månad sedan. Vi stöder starkt våra venezuelanska bröders och systrars fördömande av dessa planer, som syftar till att förhindra att valprocessen äger rum i ett klimat av fred och säkerhet. Vi förkastar än en gång extern inblandning och påtryckningar som syftar till att påverka de venezuelanska institutionernas funktionssätt. Vi fördömer Förenta staternas tillämpning av ensidiga tvångsåtgärder, som strider mot internationell rätt, och kräver att de upphävs i sin helhet, omedelbart, permanent och villkorslöst.

Vi uttrycker vårt erkännande och vårt fulla stöd i solidaritet med våra nicaraguanska bröder och systrar, som gör motstånd mot mediebelägringen och imperialismens och dess allierades försök att bryta deras konstitutionella ordning.

Till den plurinationella staten Bolivia utsträcker vi vårt stöd och vår solidaritet till försvar för dess suveränitet över sina naturresurser och mot destabiliseringsförsök.

Systerrepubliken Haiti står inför en ny och mycket allvarlig kris. Det internationella samfundet har en stor skuld till att dess folk, som utsattes för avskyvärda straff av imperialistiska makter och har tvingats betala ett orättvist högt pris för att ha genomfört den första sociala revolutionen på kontinenten. Haiti behöver verkligt, tillräckligt och effektivt utvecklingsbistånd och samarbete. Det förekommer olaglig handel med vapen och ammunition till Haiti från Förenta staterna, och denna handel måste stoppas. Det haitiska

folket har rätt att finna en fredlig, hållbar och varaktig lösning på de utmaningar de står inför, grundad på full respekt för deras självbestämmande, suveränitet och oberoende. Kuba har erbjudit Haiti broderligt och osjälviskt samarbete på områden som har stor betydelse för dess folk. Även under de nuvarande omständigheterna upprätthåller vi en medicinsk brigad där som tillhandahåller tjänster till behövande haitier. Vi har genom CELAC föreslagit att man ska inrätta en gemensam internationell solidaritetsfond för Haitis återhämtning, som skulle få bidrag från det internationella samfundet och ta itu med det haitiska folkets behov. Internationella bankinstitut bör kanalisera bidrag till denna fond. Haitis skuld måste avskrivras. Vi stöder också de rättvisa kraven på gottgörelse och kompensation för de skador som slaveriet och kolonialismen orsakat våra karibiska bröder, som behöver och förtjänar en rättvis, särskild och differentierad behandling.

Vi stöder det puertoricanska folkets rätt till självständighet och uttrycker vår solidaritet med det argentinska folket.

Västindien kommer alltid att finna en allierad i ALBA-TCP när det gäller att försvara sina intressen och anspråk.

Vi uppskattar alliansens starka stöd för kampen för att få ett slut på den amerikanska regeringens folkmordsliknande och olagliga blockad mot det kubanska folket, som har intensifierats till extrema nivåer under de senaste åren. Vi uppskattar också det värdefulla stödet för det legitima kravet på att stryka Kuba från USAs godtyckliga och ensidiga lista över påstådda statliga sponsorer av terrorism.

Vår kamp kommer att fortsätta, år efter år, tills den amerikanska regeringen upphäver denna grymma, omoraliska och oförsvarliga politik. Det kubanska folket förtjänar att leva i fred och att på lika villkor få visa allt det som vi skulle kunna utveckla och bygga upp i socialismen.

Medan vi närmar oss år 2025 kvarstår och till och med växer hoten och utmaningarna mot den kubanska revolutionen, men 65 år av motstånd och hjältemodigt skapande går inte till spillo. Vi möter varje dag med den drivkraft till kamp och arbete som kännetecknar revolutionärer och med den erfarenhet som vunnits under mer än 150 års kamp, tillsammans med den föredömliga historiska generationen under ledning av revolutionens ledare. I slutet av sina känslosamma ord den dagen förmedlade Raul en syntes av lärdomarna från åren av revolutionär kamp tillsammans med Fidel och uttryckte den avgörande betydelsen av enighet, av att inte förlora lugnet och tron på segern, oavsett hur oöverstigligen fiendens mäktiga hinder är eller hur stora farorna än kan verka, och av att lära och hämta styrka från varje motgång tills den omvandlas till seger.

I dag säger jag till er, bröder och systrar i den bolivarianska alliansen, att 2024 också kommer att bli ett år av triumfer och resultat, av enighet och framsteg. Vi kommer inte att avstå från våra drömmar och vi kommer inte heller att förråda arvet från hjältarna, levande eller döda, i vårt Amerika.

Vi närmar oss tjugoförsta dagen av grundandet av denna frigörande och enhetliga allians, som framgångsrikt främjades av två stora, oförglömliga och eviga ledare för Vårt Amerika: kommandanten Hugo Chávez Frías och överbefälhavaren Fidel Castro Ruz. Vi gör det med ett förnyat åtagande att fortsätta arbeta för att konsolidera den och bevara dess humanistiska och sociala väsen. Vi gör det inspirerade av det exempel som armégeneral Raúl Castro varje dag föregår med. Vårt engagemang för integration och enhet är oföränderligt, och från och med nu även för Agenda 2030. Vi kommer att fortsätta att arbeta outröttligt för ett ALBA av segrar, för ett ALBA av fred och enighet, för ett ALBA av solidaritet och samarbete.

Ni kan alltid räkna med Kubas blygsamma men beslutsamma bidrag. Låt oss förverkliga de drömmar som grundarna av denna allians hade! I denna union är och kommer vår styrka att finnas.

Till seger för evigt! Tillsammans är vi oövervinnliga!

Cubadebate 240425, nedkortat (ZT)

[El ALBA es la alianza del Milagro que hizo realidad proyectos aparentemente imposibles](#)

För att kunna upprätthålla Svensk-Kubanskas solidaritets- och opinionsarbete behöver vi få in minst 150 000 kr under året till vår Kampfond. Om du har möjlighet, ge ett bidrag!

STÖD KUBASOLIDARITETEN
STÖD KAMPFONDEN

150 000KR

**INNAN
ÅRSSLUTET**

PG 40 54 11-0
SWISH 123 589 09 75

■ @SVENSKKUBANSKA ■ SVENSK-KUBANSKA.SE

